

Cristina

Nelu Preda

Ai ochi-albaștri precum cerul
Aș vrea să le pătrund misterul
Privirii calde de-odaliscă
Care atenția-mi confiscă.

Ai păr ca pana corbului
E neputința verbului
De a-l descrie unduios
Cu stă pe umeri dalbi în jos.

Ai pielea precum laptele
Cum nu-mi auzi tu șoaptele
De dor s-o mângâi, s-o sărut -
Oare nu asta tu ai vrut?

Când mi-ai trimis fotografia,
Nu mi-ai știut biografia?
E prea târziu căci vâlvătaia
În suflet a aprins văpaia!

Și nu visez decât la clipa
Când dorul își va lua aripa
Și voi vedea-o bat-o vina,
Pe draga mea Cristina!